“MÜSLÜMANLAR” dergisinin parasız çocuk ilâvesidir.

Sayı
1
2016

EŞEĞİN YEMİ

Hoca ile karısı eşeğe yemi kimin vereceği konusunda tartışmaya başlamışlar. Hoca, bakmış ki tartışarak bir sonuca varamayacaklar:

- Hatun, bu böyle olmayacak. En iyisi ilk konuşan yemini versin, demiş.

Karısı bu teklifi kabul etmiş. Susup oturmuşlar. Biraz sonra karısı sıkılıp komşuya gitmiş. Hoca tek başına otururken eve hırsız girmiş. Ne varsa derleyip toparlamış. Hoca, hırsızın gürültüsünü duymuş ama yerinden kıpırdamamış.

Hırsız, onu dilsiz sanıp oturduğu odadaki eşyayı bile alıp götürmüş. Karısı eve gelince eşyaların yerinde yeller estiğini kimi öteberinin de yerlere atıldığın görünce:

- "Eyvah Efendi" demiş, ne oldu burada?

Hoca, sevinçle yerinden kalkmış:

- "Hadi bakalım" demiş, ver eşeğin yemini.

(Tartışmanın sonu zararla biter. İnsan inat ettiği için kendi kayıplarını bile ilk anda hesap edemez.)

Canım Arzular Seni

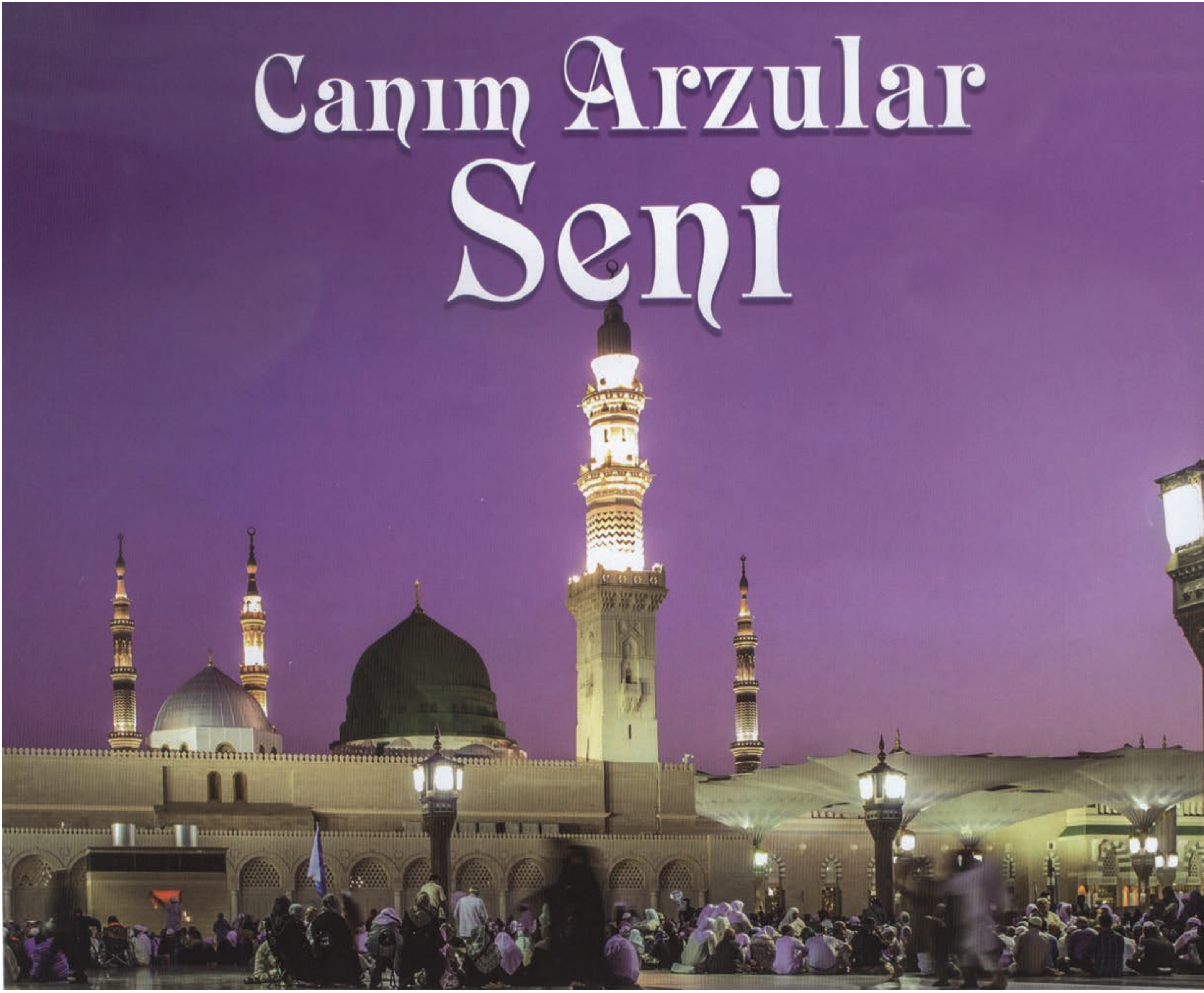

Arayı arayı bulsam izini,
İzinin tozuna sürsem yüzümü.
Hak nasib eylese görsem yüzünü,
Ya Muhammed, canım arzular seni.

Bir mübarek sefer olsa da gitsem,
Kabe yollarında tozlara batsam,
Hub cemalin birkez düşümde görsem,
Ya Muhammed, canım arzular seni.

Zerrece kalmadı kalbimde hile,
Sıdk ile girmişem ben bu hak yola,
Ebu Bekir, Ömer, Osman'da bile,
Ya Muhammed, canım arzular seni.

Ali ve Hasan, Hüseyin anda.
Sevdası gönüllerde muhabbet canda.
Yarın mahşer günü Hak divanda.
Ya Muhammed, canım arzular seni.

Arafat dağıdır, bizim dağımız.
Anda kabul olur bizim duamız.
Medine'de yatar Peygamberimiz.
Ya Muhammed, canım arzular seni.

Yunus senin methin eder dillerde,
Sevilirsin bütün bu gönüllerde.
Ağlayı ağlayı gurbet ellerde,
Ya Muhammed, canım arzular seni.

Yunus EMRE

EL-HARİZMİ

Mustafa YAZGAN

9'uncu yüzyılın ilk yarısında, Doğu dünyasında, matematik alanında çok önemli eserler veren Hârizmî'nin asıl adı Ebu Abdullah, Muhammed bin Musa el-Hârizmîdir. Hazar Denizinin doğusundaki Hârizm (şimdiki Hîve şehri)de 780'de doğduğu kaydedilmiş. Bağdat'da Halife Me'mun (786-613) zamanında, saray kütüphane idareciliği (hâfız-ı küttaplık) yaptı. Bir ara Afganistan yoluyla Hindistana gitti. Hint matematiği ile uğraştı. Döndü. Bağdatta Şemâsiye ve Şamda Kasium'da rasat yapan (uzay inceleyen) heyete katıldı. Halife Me'mun tarafından, dünyanın enlem dâiresinin bir derecelik yayını ölçmek için Sincar ovasına gönderildi. İlme çok değerli hizmetler yaptı. 850'de Bağdat'ta vefat etti.

Aritmetik ve cebirin kurucusu denecek derecede ilim tarihinde iz bırakmıştır. Tarihte, cebirle ilgili ilk eseri olan "el-Cebr ve'l Mukabele" isimli kitapta, cebir ilmini metodik ve sistematik olarak kurdu. Bu kitabı, dünyaya yayılmış, Batı dillerine çevrilirken, "el-Cebr" kelimesi değiştirilmeden, Fransızcaya: ALGEBRE (Cebr), İngilizce ve Bulgarcaya: ALGEBRA (Cebr) şeklinde geçmiştir.

El-Hârizmînin ismi (el-Hârezmî veya el-Havârizmî diye de söyleniyor), Lâtinceye: Alkhorizmi olarak, bundan da "Algorisme"ye, Fransızcaya: Algorithme şeklinde geçti. "Hesap Metodu"anlamındaki "Logaritma" bugün, hâlâ kullanılan ve siz sevgili çocukların lise sıralarında öğreneceği bir matematik kavramıdır.

El-Harizmî, eserlerinde hem "O" = sıfır'ı, hem de diğer rakamları (sayıları) kullanmıştır. Batılıların "Arap rakkamları" dedikleri sayılara, müslümanlar "Hind rakamları" demişlerdir. Hârizmî, "Hesap San'atına Dâir" isimli eserinde:

- Eğer onlar hânesinde, hiçbir sayı mevcut değilse, sırayı muhafaza etmek için (korumak için) küçük bir dâire konulması gerekir.." diyerek "Sıfır"ı icâd etmiştir. "Sıfır" = Boş demektir. Sıfırın bulunması dünya ilim tarihinde çok önemli bir olaydır.

Sevgili yavrularım!

Avrupa'lılar, "sayı sistemi"ni, müslümanlardan 350 sene sonra ancak kullanabildiler. Doğu-İslâm dünyasının bilimsel kapasitesi, Batı-bilim çevrelerinden kat kat üstündü.

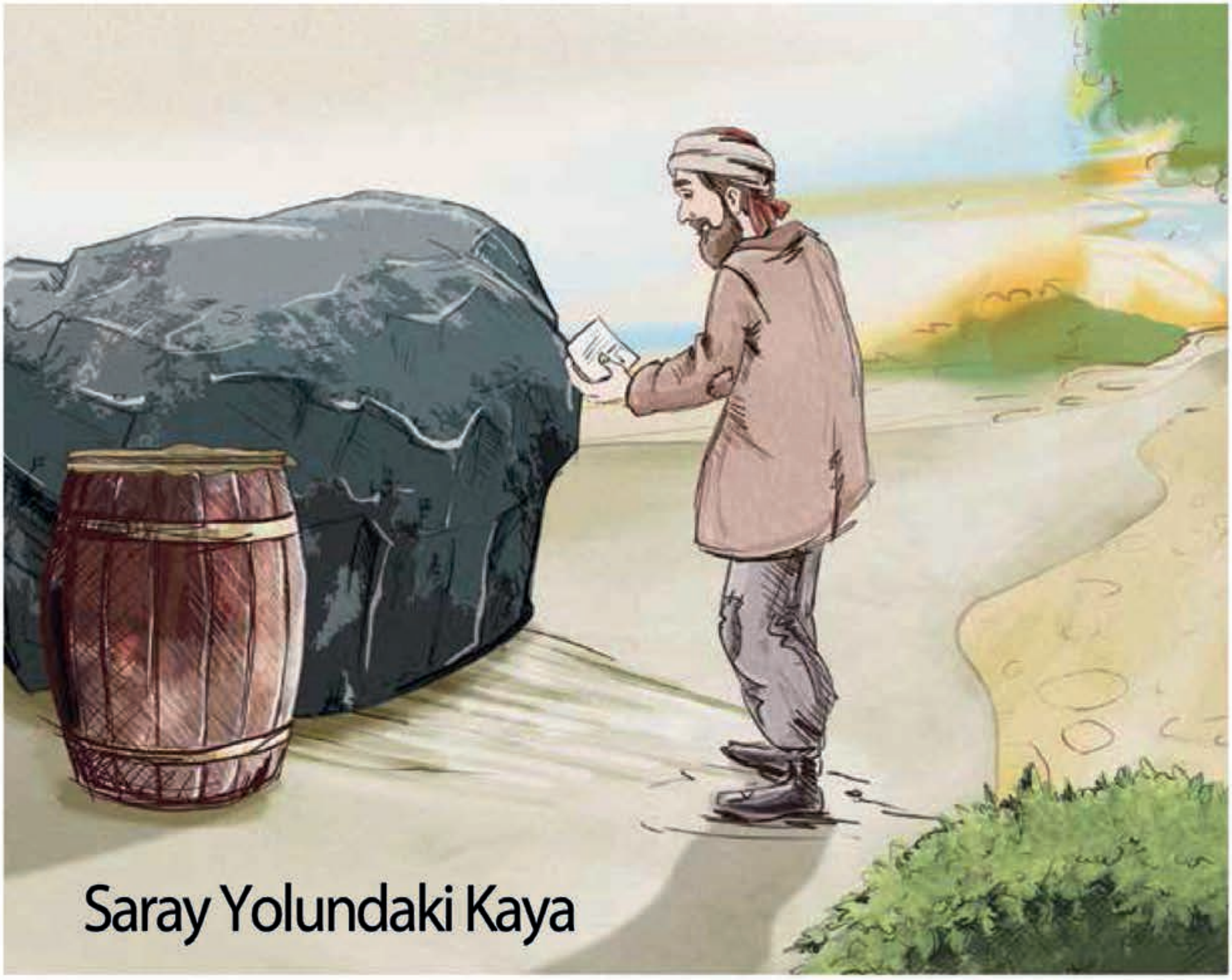

Saray Yolundaki Kaya

KISSADAN HİSSE

Eski zamanlarda bir kral, saray yolunun üzerine kocaman bir kaya koydurmuş, kendisi de gelen geçeni izlemek için pencereye oturmuş.

Sabahtan öğlene kadar ülkenin en zengin tüccarları, en güçlü kervancıları, saray görevlileri birer birer gelmişler. Hepsi kayanın etrafından dolaşıp saraya girmişler. Pek çoğu kralı eleştirmiş: "Halkından bu kadar vergi alıyor ama yolları temiz tutamıyor" diyerek...

Sonunda bir köylü çıkagelmiş. Saraya meyve ve sebze getiriyormuş. Sırtındaki küfeyi yere indirip iki eli ile kayaya sarılmış ve güçlükle itmeye başlamış. Sonunda kan ter içinde kalmış ama kayayı da yolun kenarına çekmiş. Tam küfesini yeniden sırtına almak üzereymiş ki kayanın eski yerinde bir kesenin durduğunu görmüş. Açmış ki bir de ne görsün, kese altın doluymuş. Bir de kralın notu varmış içinde: "Bu altınlar kayayı yoldan çeken kişiye aittir" yazıyormuş notta...

BİR DUA

"...(Allah'ım!) Beni güzel ahlâka eriştir. Senden başka güzel ahlâka eriştirecek yoktur. Kötü ahlâkı benden uzaklaştır. Senden başka kötü ahlâkı benden uzaklaştıracak yoktur!"

(Müslim, Müsâfirîn, 201.)

İLGİNÇ BİLGİLER

Washingtonlu Jon Brower Minnoch 635 kiloya ulaşan bugüne kadar yaşamış en ağır kişidir.

Bir sineğin hızı saatte 8 km'dir.

En eski alfabe Suriye'nin Akdeniz sahilindeki Lattakiya limanı yakınlarında yapılan kazı sonucu bulunmuştur. Bu alfabe 32 harften oluşur.

BİR İNCİ

"Haset, başkalarının balını kendi ağzına zehir etmektir."

Cenap Şahabettin

Meraklı Çocuk ile Annesi

(İslâm'ın Âmentüsü)

MAHMUD KAYA

ZORLAŞTIRMA YÂ RABBİ, İŞİMİ KOLAYLAŞTIR.
HAYIRLISIYLA BENİ AMACIMA ULAŞTIR.

İlk Söz

Sevgili, canım annem,
Fedakâr, hanım annem,
Hani ben küçücüktüm,
Şükür, artık büyüdüm.
Söyleşelim seninle,
Anlat tatlı dilinle…
Biz bir işe başlarken,
Otururken, kalkarken,
Okurken ve yazarken
Yahut yiyip içerken
Neleri yapmalıyız?
Nasıl davranmalıyız?

Benim sevgili yavrum,
Sensin benim gururum,
Kulak ver, iyi dinle!
İşin sırrı, besmele…
Bir işi tam yapmanın,
Ona değer katmanın,
İlk şartı besmeledir.
Her şey Allah iledir.

İlişkiyi sağlamak,
Ve sağlama bağlamak,
Allah adıyla olur.
İş, böyle düzen bulur
Besmelesiz iş tutma,
Adın gibi unutma
İşin başı bismillah,
Sonu elhamdülillah.

İsmini dilimizden,
Sevgini gönlümüzden,
Eksik etme Allâh'ım.
Mahcup etme Allâh'ım.
İnanan gönülleri,
Allah diyen dilleri,
Rabbim mutlu eylesin.
Duyanlar âmin desin.

İlâhî

Dillerde akşam-sabah,
Gel, diyelim bismillah.
Murâdın verir Allah…
Birdir Allah, bismillah
Lâ ilâhe illâllah
Bir işe başlar iken,
Kalkmalı sabah erken,
Eli yüzü yıkarken…
Birdir Allah, bismillah
Lâ ilâhe illâllah
Müslüman temiz olur.
Her işte titiz olur.
Arar, doğruyu bulur.
Birdir Allah, bismillah
Lâ ilâhe illâllah

Kötülük nedir, bilmez.
Aslâ yalan söylemez.
Tembelliği hiç sevmez.
Birdir Allah, bismillah
Lâ ilâhe illâllah
Başkasını hiç üzmez.
Boşa vakit geçirmez.
Büyüğe karşı gelmez.
Birdir Allah, bismillah
Lâ ilâhe illâllah
Ben Allâh'ın kuluyum.
İslâm'ın çocuğuyum.
Her işimde doğruyum.
Birdir Allah, bismillah
Lâ ilâhe illâllah

NEDRET NE İSTİYOR?

Hikâye

Nedret okuldan yeni dönmüştü. Anası halâ işten gelmemişti. Biraz sonra ağabeyi geldi, arkadan anası kapının zilini çaldı. Nedret koşup annesini karşıladı:

- Hoşgeldin, anneciğim! Nasılsın?
- İyiyim, kızım. Sen nasılsın?
- Ben de iyiyim ama bugün okulda çocuklar çok üstüme geldiler.
- Niçin, be kızım? Ne oldu?
- Kimileri "Ben İspanyolum. Ben Romenim. Ben Bulgarım!.." diye tartışmaya başladılar. Gele gele bana geldiler: "Sen nesin?" Ben onlara karışmıyordum. Kim ne isterse onu olsun, diyordum. Bir ara: "Ben Hristiyanım. Ben katolikim. Ben pravoslav..." derken yine bana dayandılar: "Sen nesin?"
- Biz Türküz, be kızım. Türküz ve de Müslümanız! de.
- Öyleyse neden Türkçe bilmiyorsun? diye soruyorlar o zaman.
- Ee, ben biliyorum, be kızım! Meselâ, "Güzel kızım, seni seviyorum!" diyebilirim.
- Ne demek o? Söyle bana!

Anası cümleyi İspanyolca tekrarladı:

- Onu bana şimdi Türkçe söyle! Ben öğreneyim. Bir de ne dedin?
- Müslümanız, dedim.
- O da ne demek?
- Demek ki, biz Allaha ve Onun peygamberi olan Hazreti Muhammede inanıyoruz.
- Hiç bir şey anlamadım, anne. Allah ne? Muhammed kim? Onlar nerede yaşıyor?
- Allah ne? diye sorulmaz. "Allah nedir?" diye sorabilirsin?
- Peki, Allan nedir öyleyse?
- Allah, herşeyleri yaratan, herşeyleri bilendir. Muhammed ise Onun peygamberidir!
- Peygamber ne demek, anne?
- Peygamber, Allahın ona bildirdiklerini insanlara ileten, anlatan kimsedir.
- Bunları bana öğretir misin, anne?
- Niçin, kızım? Neye lâzım oldular sana?
- Sınıfta bütün arkadaşlarım kendi dillerini, dinlerini konuşuyorlar. Bir ben, bir de Emin susup kalıyoruz. O da ne dilimizi biliyor, ne de dinimizi. O, bir köşede susup kalıyor, ben diğer köşede. O, oğlan ve kuvvetli olduğu için kendisine bir şey yapamıyorlar, fakat bana gelip çatıyorlar, beni tartaklıyorlar. Beni gücendiriyorlar. Allahsız diyorlar!
- Sınıf öğretmeninize söylesene!

Söyledim, fakat bir fayda etmedi. O yüzden kendim öğrenmek istedim. Nereden başlamalıyım? Türkçe alfabe var mı?

- Var, tabii.
- Ya bizde kitap var mı?
- Yok. Gelirken getirmedik. Bulgaristanda vardı. Deden orada Müslümanlar dergisi alıyor. İçinde çocuklar için de bir dergi var. İsteyelim, o bize gönderir!
- Bulgaristanda neden var da bizde yok? Ben hem Türk, hem de neyim şimdi?
- Müslümansın!
- Evet, hem müslüman olduğumu öğrenmek istiyorum, hem de Türk!

Tamam, kızım! Ben sana öğretirim.

- Ya harfleri biliyor musun, anne?
- Onlar İspanyolca harflere benziyor, kızım. Kimileri biraz farklı. Ama öğrenmek, yazmak çok kolay!
- Peki, yemekten sonra ben sana kâğıt kalem vereceğim. Bana ilkten alfabeyi yazacaksın.
- Olur, kızım!
- Ya biz neden müslümanız?
- Evet, kızım, biz doğuştan müslumanız.
- Ben de müslüman mıyım?
- Evet, sen de müslümansın.
- Ne zaman müslüman oldum?
- Dedim ya, biz doğuştan müslumanız. Anamız babamız müslüman oldukları için biz de müslüman doğmuşuz. Öyle ki, sen de müslüman olarak doğdun, demektir.
- Oh, anne, ne kadar çok zorladın beni. Neden bunları bana şimdiye kadar söylemedin?
- Büyümeni bekledim, kızım. Büyüyünce anlatırım, dedim.
- İyi ama büyüyünce ben başka şeyler öğrenmek isteyeceğim. Asıl şimdiye kadar bilmeliydim bunları! Sınıfta diğer arkadaşlardan geri kalmamalıyım! Onların hiç biri benim kadar matematik bilmiyorlar, fakat ders arasında bu bahisleri açınca ben susup kalıyorum.
- Korkma, kızım. Sen en güzel dine hizmet eden bir kızsın. Bizim dinimiz gerçek dindir, yalanları, uydurmaları sevmez. Büyüdükçe bunları anlayacaksın!
- Sen: "Biz Bulgaristanlıyız?" diyorsun. O zaman niçin İspanyada yaşıyoruz?
- Bu, bir başka konu, kızım. Haydi, onu yemekten sonra konuşalım. Şimdi bana yardım et de akşam yemeğini hazırlayalım. Neredeyse baban da gelir!
- Tamam, anne!

Ve Nedretle annesi akşam yemeğini hazırlamaya koyuldular.

Yemekten sonra neler konuştuklarını gelecek sayıda anlatacağız.

İsmail A. ÇAVUŞEV

Yazan: Derya Yöney

Çizen: İlknur Salman

HEDİYELERİN DİLİ OLSA!

Adına yakışır bir teyzeydi „Hediye teyze!" En büyük zevki çocukları mutlu etmekti. Boy boy hediye kutuları, rengârenk, desenli kâğıtlar, kurdeleler, bol bol yapıştırıcı alır ve çeşit çeşit hediye kutuları hazırlardı çocuklara. Kutuların içine koymak için de küçük sevimli hediyeler seçerdi genelde. Bazen boya kalemleri, bazen kokulu bir silgi, bazen küçük bir toka, minik not defterleri, anahtarlıklar, sevimli oyuncaklar... Maddi değerinden çok, manevi değeri olan hediyeler... Hediye teyze, mahalleye taşındıkları ilk zamanlar verdiği „tanışma hediyesi"yle anlamıştı, Seher'i memnun etmenin zor olduğunu. Seher daha sonraki günlerde de Hediye teyzenin verdiği hediyelerden, yaptığı küçük sürprizlerden bir türlü mutlu olmuyordu. Ona hediye beğendirmek ve onu mutlu etmek çok zordu. Bazen de diğer arkadaşlarına verilen hediyelerin kendisininkinden daha güzel olduğunu söylüyordu.

Hediye teyze âdeta çaresiz kalmıştı. Sonunda, ona boş bir hediye kutusuyla birlikte bir ders vermeyi planladı.

Seher, „Acaba bu sefer hediye paketimden ne çıkacak!" diye düşünerek heye-

canla açtı Hediye teyzenin verdiği renkli kutuyu. Kutu kocamandı. „Kesin bu sefer büyük bir hediye çıkacak içinden." diye düşündü. Ama kutu boştu! Çok şaşırdı Seher. „Aaa nasıl olur?! Hediyem nerdeee?!" der gibi baktı Hediye teyzeye. Şaşkınlığının yerini hayal kırıklığı almıştı. Hediye teyze belki o gün boş bir hediye kutusu vermişti Seher'e ama Seher, çok önemli bir şey öğrenmişti. Küçük şeylerle mutlu olacaktı artık ve beklenti içine girmeden, değer verecekti herkese. Notta şunlar yazılıydı:

Sevgili Seher;
En güzel hediyeyi sorarsan eğer,
Ne çikolatadır ne de şeker,
Ne altındır ne mücevher,
Yüreklere mutluluk eker,
Sevdiklerimize verdiğimiz değer.
Yüzleri güldürür ne verirsen ver,
Sevgiyle verirsen eğer!

bil-bul-çöz

Arkadaşlar, iki resim arasındaki 7 farkı bulabilir misiniz?

Aşağıda karışık olarak yazılmış kelimelerin doğrusunu yazarak, resimleriyle eşleştirebilir misiniz?

LEKKEBE	NAĞAPAP	TAYPAPA	PUZRAK	TOMOLİBO	LEYSANDA

КАМЪКЪТ ПРЕД ДВОРЕЦА

Някога преди много години един падишах наредил пред двореца му да докарат голям камък, след което седнал пред прозореца и започнал да наблюдава хората, които минават покрай него.

От ранна утрин докъм обяд покрай камъка минали най-богатите търговци на страната, най-заможните керванджии, дворцови служители. Всеки минавал заминавал и влизал в двореца като мнозина упреквали падишаха: «Толкова много данъци събира от народа, а не може да поддържа чисти улиците!»

Най-сетне дошъл един селянин, който носел плодове и зеленчуци в двореца. Той бързо свалил коша от гърба си и се заел да отмества камъка от мястото му. С последни усилия успял да го отмести настрана. И тъкмо щял да нарами коша си, на мястото на камъка видял кесия, пълна с жълтици. Отворил я и там зърнал бележката на падишаха: «Тези жълтици принадлежат на онзи, който ще отмести камъка от пътя!"

Една молитва:

„Аллах мой! Помогни ми да съм с примерно поведение. Няма друг, който да ме подтикне към това. Направи така, че лошото поведение да остане далеч от мен. Няма друг, който да го стори!"

/Муслим, Мусафирин, 201/

Интересно е да знаете:

Най-старата азбука в света е открита при разкопките, правени в близост до пристанището Латакия на брега на Бяло море. Тази азбука има 32 букви.

ми викат, обиждат ме, безбожничка съм била.

- Каза ли ги на класната ви?

- Казах, но нищо не предприе. Затова реших сама да си ги науча!

- Откъде обаче трябва да започна? Турците имат ли азбука?

- Имат, естествено.

- А ние книги на турски имаме ли?

- Не, не сме донесли като идвахме. Но дядо ти е там. Той получава списание МЮСЮЛМАНИ, в което има притурка специално за деца. Ако поискаме, ще ни ги изпраща.

- Защо в България ги има, а тук ги нямаме? Каква съм аз тогава?

- Нали казах, че си мюсюлманка.

- Искам да узная защо съм мюсюлманка?

- Ще ти кажа защо. Ще ти обясня.

- А ти турските букви познаваш ли ги?

- Те си приличат с испанските. Само някои са по-различни. Но много лесно се научават.

- Добре. След вечеря аз ще ти донеса химикалка и тетрадка и първо ще ме научиш на азбуката!

- Съгласна съм.

- Значи казваш, че сме мюсюлмани.

- Да, моето момиче. Слава на Аллах, че сме мюсюлмани!

- И аз ли съм мюсюлманка?

-Да. И ти, и брат ти. Всички сме мюсюлмани.

- Кога съм станала мюсюлманка?

- Ти си мюсюлманка по рождение. Щом майка ти и баща ти са мюсюлмани, ти се раждаш мюсюлманка.

- Ох, мамо! Колко много ме затрудняваш! Защо не ми ги каза тези неща по-рано?

- Исках да пораснеш. Тогава щях да ти ги кажа.

- Добре, но когато порасна, ще трябва да науча други неща. Добре би било досега да съм ги научила. Да не изоставам от другите деца в класа. То никой от тях не знае по-добре от мене математиката, но когато започнат да спорят в междучасията, аз мълча.

- Не бой се, моето момиче! Ти принадлежиш на най-добрата религия, която ни учи на честност, да не лъжем. Учи ни да уважаваме родителите си и възрастните. Всичко това ще разбереш с годините...

- Ти казваш, че сме от България. Тогава защо живеем в Испания?

- Това вече е друга тема. По нея ще говорим след вечеря. Вземи сега да ми помогнеш да приготвим вечерята.

- Готова съм, мамо!

Подир малко дойде и баща им. За какво говориха след вечеря, ще разкажем следващия път.

Исмаил А. ЧАУШЕВ

КАКВО ИСКА НЕДРЕТ?

Разказ

Недрет току-що се беше върнала от училище. Майка й още не беше се прибрала. Подир малко дойде брат й и се затвори в стаята си. След него се чу звънеца на вратата. Недрет изтича и отвори. Беше майка й.

- Добре си дошла, мамо! Как си?

- Добре съм, моето момиче. Ти как си?

- И аз съм добре. Само че днес в училище момчетата много се заяждаха с мене.

- Защо, моето момиче? Какво стана?

- Едните викаха «Аз съм испанец. Аз съм румънец. Аз съм българин. Аз не им се бърках. Кой какъвто си иска такъв да се нарича... След това дойдоха при мене и отново поеха: «Аз съм християнин. Аз съм католик. Аз пък съм православен...» По едно време започнаха да ме питат: «Ти каква си?» Аз, естествено не знаех какво да им отговоря. Ние какви сме, мамо?

- Ние сме турци, моето момиче. Турци-мюсюлмани.

- Тогава защо не знаеш турски? - ме питаха.

- Но аз зная, моето момиче; «Гюзел къзъм, сени севийорум!»

- Какво значи това? Кажи ми го пак!

Майка й го преведе на испански.

- Кажи ми го на турски. Искам да го науча. После какво ми каза още че сме?

- Казах, че сме мюсюлмани.

- Какво пък означава това?

- Това означава, че вярваме в Аллах и Неговия Пейгамбер Мухаммед алейхисселям.

- Какво означава Аллах? Кой е Мухаммед? Къде живеят те?

- Пита се: «Какво означава Аллах?»

-Добре, какво означава Аллах?

- Аллах е Този, Който сътворил всичко на земята и на небето.

Всеки миг Той знае всичко, а Мухаммед е Негов Пейгамбер.

- Какво значи «пейгамбер»?

- Пейгамбер е човек, който учи хората на онова, което му повелява Аллах.

- Ще ми кажеш ли всичко това, мамо?

- Защо, моето момиче? За какво ти потрябваха?

- В целия клас другарчетата ми говорят за своите езици и религии. Само аз и Емин мълчим. Той също не знае нито езика, нито пък религията ни. Седи той на единия, аз на другия край и си траем. Но понеже той е силен, него не го закачат, не му правят нищо, а само с мене. Дърпат ми косите, «атеистка»

от нейните.

Ето защо леля Хедие се чудеше как да я зарадва. Най-после реши да й даде една празна голяма шарена кутия, за да й бъде добър урок. Сехер с нетърпение я грабна като се чудеше какво ли има вътре. «Навярно има нещо голямо и вълшебно!» си мислеше Сехер. Тя на-бързо я отвори и какво да види! Беше празна! «Но как може? Къде е подаръкът?» - ис-каше да каже Сехер. Така вместо радост и учудване преживя голямо разочарова-ние. Но с това Сехер тейзе й беше дала добър урок. Отсега нататък щеше да се радва и на малките подаръци. За-щото в кутията на леля Сехер имаше бележка, на която пишеше:

АКО МОЖЕХА ПОДАРЪЦИТЕ ДА ПРОГОВОРЯТ

Деря ЙОНЕЙ

Леля Хедие беше истинска мюсюлманка, която отговаряше на името си. Най-голяма радост й доставяше да зарадва децата. Тя купуваше и им подаряваше кутии с бонбони, разноцветни хартийки, лепенки, тетрадки, дъвки. Понякога купуваше и едни шарени кутийки, в които поставяше също такива красиви играчки, разноцветни моливи, химикалки, малки бележници, ключодържатели, които доставяха повече морална радост отколкото материална.

Леля Хедие се беше запознала със Сехер още същия ден, когато се пренасяха. Сехер изобщо не показа, че се зарадва на подаръка на леля Хедие. Тя поначало трудно им се радваше. Друг път казваше, че подаръците на приятелите й са по-хубави

ОТПЛАТА

Рукие ОКЛАН

Едно време живели две съседни семейства. Всяко от тях посрещало своите необходимости, но когато трябвало те прибягвали до помощта на съседа си. Един ден мъжът на едното семейство решил да отиде на хадж. Затова дошъл при съседа си и му рекъл:

- Комшу, ако Аллах благоволи, решил съм да отида на хадж. Но знаеш, че имам три овце, а жена ми е болна и не е в състояние да ги гледа. Молбата ми към тебе е да се грижиш за тях докато се върна. Сутрин ги пусни на овчаря, а вечер ги затвори в кошарата, да не останат на улицата. Като ги издоиш пък, остави половината от млякото на жена ми, а другата половина вземи като отплата за труда си.

Съседът му без колебание отвърнал:

- Разбира се, комшу! Какво значи? Бъди спокоен. Ти пък от своя страна моли се за нас по време на хаджа!

Съседът както обещал, започнал да се грижи за овцете. Вечер, когато овцете пристигали от паша, той ги затварял в кошарата, издоявал ги и половината от млякото отнасял в дома му. Случило се така, че техните овце започнали да дават все по-малко мляко, а на съседа - все повече. Един ден жена му рекла:

- Мъжо, както виждаш нашите овце намалиха млякото си. А на съседа овцете дават много повече. Половината от него носиш на тази самотна жена. Това за нея е много. А ние имаме и деца. Нашето мляко не стига да правим сирене и да заделяме за айрян. Затова да вземем да го намалим за нея, а останалото да е за нас!

Човекът се замислил, жена му имала право.

На следващия ден той пак издоил овцете на съседа си, след което в малък тас сложил малко мляко да й занесе. Но тъкмо когато щял да прибави чуждото мляко в тяхното, нещо го жегнало в сърцето. Тогава се отказал от намерението си и отново го разделил на две половини. Когато съседката отворила вратата пред него, му казала:

- Съседе, много съм ти признателна. Извинявам се, че те изморявам толкова. Но знаеш, че съм болна и цялото мляко ми е много. Затова ще те помоля отсега нататък да ми носиш малко млекце в тасчето. А това, което ти носи до днес, направих малко сирене, което ще те помоля да приемеш. То е за труда, който полагаш толкова време!

Мъжът не знаел какво да й отговори. Кротко поел сиренето и се върнал вкъщи.

ЛЮБОЗНАТЕЛНОТО ДЕТЕ И МАЙКА МУ

Махмуд КАЯ

Първата дума:
Мила моя майко,
ти си ми тъй любима,
Помниш ме нали колко бях малка.
Слава на Аллах!
Пораснах и вече съм голям
Но разкажи ми пак,
когато взема
нещо да върша;
да чета или да пиша -
какво трябва да се прави
Как да постъпя,
Какво да кажа
преди ядене;
или като легна да спа?

- Мило, мое дете!
Ти си моята гордост,
чуй ме ти добре,
и помни, че най-напред
изричай бесмеле!
То е първото условие
на успеха пълен
Защото ти си от
Аллах осенен!

Първом бесмеле изричай,
после азбуката сричай;
лягай, ставай, тичай
така ще се учиш,
така ще сполучиш!
с името на Аллах.
Затова без бесмеле
Ти нищо не почвай, не!
Така «Бисмиллях!"
първа стъпка да ти стане!
После краят е прекрасен,
щом с призива «Аллах!»
постъпвай елхамдюлиллах!

Нека името ти славно,
душите ни да грей!
О, Аллах, не ни забравяй
и вечно в нас бъди.
С Твоето име да заспим,
С Твоето име ни буди!

С наточена брадва

Двама приятели отишли в гората да секат дърва. Първият станал сутринта рано и започнал да работи. След първото дърво, минавал на второто, на третото и така цял ден. Вечер пък оставал да работи един два часа след приятеля си.

А приятелят му работел умерено – от време на време си давал почивка, когато започвало да се свечерява, се връщал вкъщи.

След като работили така една седмица, решили да видят кой какво е свършил. Оказало се, че вторият е отсякъл повече дърва. Първият ядосан го попитал:

„Защо твоите дърва са повече? Нали аз работих повече от тебе? Каква е тази работа?"

Тогава вторият с усмивка му отговорил:

- Няма нищо за учудване. Ти докато работеше без прекъсване, аз от време на време почивах. Трябваше да събирам сили и да наточа брадвата си. Защото наточената брадва сече повече! А и човек като си почива работи по-добре.

Извод: Не е необходимо непрекъснато да седите над учебниците и да наизустявате уроците си. От време на време давайте си почивка – помогнете на родителите си в домашната работа, донесете дърва, пометете и проветрете стаята си, полейте цветята. Така мозъкът ви ще отпочине и по-добре ще научите уроците си.

ЕЛ-ХАРИЗМИ

Мустафа ЯЗГАН

Роденият през първата половина на IX-и век Харизми създава редица много ценни математически произведения в Изтока. Истинското му име е Ебу Абдуллах Мухаммед бин Муса ел-Харизми. Роден е в гр. Харизм, намиращ се на изток от Каспийско море през 760 г. Завеждал е дворцовата библиотека по време на управлението на халифа Мемун /786-813/. По едно време предприел пътуване до Индия през Афганистан.

В Индия се занимавал с математика усъвършенствал познанията си. След завръщането си оттам, той взел участие в работата на учените астрономи в Шемасие /Багдад/ и Каслум /Шам/. По-късно бил изпратен от халифа Мемун в равнината Синджар, да изчисли дължината на градус от меридиана. По такъв начин допринесъл много за развитието на математическата наука. Починал през 850 г. в Багдад.

Може с основание да се твърди, че той е основоположника на аритметиката и алгебрата като наука. Със своята книга «ел-Джебир вел-мукабеле» той изгражда алгебрата като методика и системи. Неговата книга била превеждана на запад като във Франция, Англия и България била известна под името Алгебра».

Името на ел-Харизми или ел-Хаваризми на латински се произнася като алкхоризми, откъдето се получава «алгоризъм», а на френски «алгоритъм», което значи методика на смятане. Днес тази дума все още се използва като «логаритма», което вие по-късно ще изучавате в по-горните класове.

В книгите си ел-Харизми е използвал както нулата «0», така и другите цифри, които на Запад ги наричат „арабски", а мюсюлманите „индийски цифри". В книгата си „Изкуството на смятането» той казва:

„Когато след 9 достигнете десет и ако там няма някаква цифра, за да запазите реда поставете малко кръгче /o/". По такъв начин той открил нулата - „0", което означава празно. А откриването на нулата изиграва изключително важна роля в историята на математиката.

Европейците едва след 350 години от мюсюлманите открили бройната система. Тогава научният капацитет на източно-мюсюлманския свят бил многократно по-висок от западния.

По такъв начин разбираме колко ценен е ислямът за световната цивилизация като научна област, в която по протежение на историята са израснали стотици и хиляди учени и откриватели, гордост на ислямската мисъл.

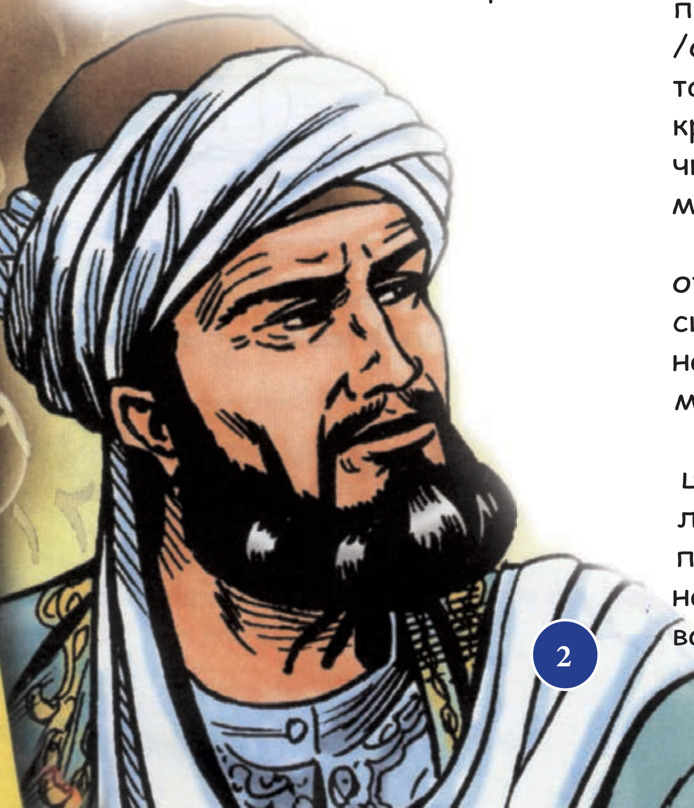

ХРАНАТА НА МАГАРЕТО

Веднъж Насреддин Ходжа и жена му взели да спорят кой да даде храната на магарето. Видял Ходжа ефенди, че няма да се разберат с добро и предложил следното:

- Жено, най-добре ще бъде който пръв проговори, той да иде да нахрани магарето!

Жена му се съгласила. Седнали и замлъкнали. Нито той продумвал, нито пък тя. По едно време жена му разбрала, че няма да може да издържи, станала и отишла у съседите. Ходжа ефенди останал самичък.

Не щеш ли, тъкмо по това време у тях влязъл крадец и започнал да граби къде каквото вижда. Ходжа ефенди го чувал, но не смеел да се обади.

Тъй като крадецът го помислил, че е ням, събрал и останалите неща от стаята им. Когато жена му се прибрала, какво да види! Стаята била съвсем гола. Тогава викнала:

- Вай, Ходжа ефенди! Какво е станало тука?

Насреддин Ходжа с радост скокнал от мястото си и викнал:

-Ти загуби! Иди да нахраниш магарето!

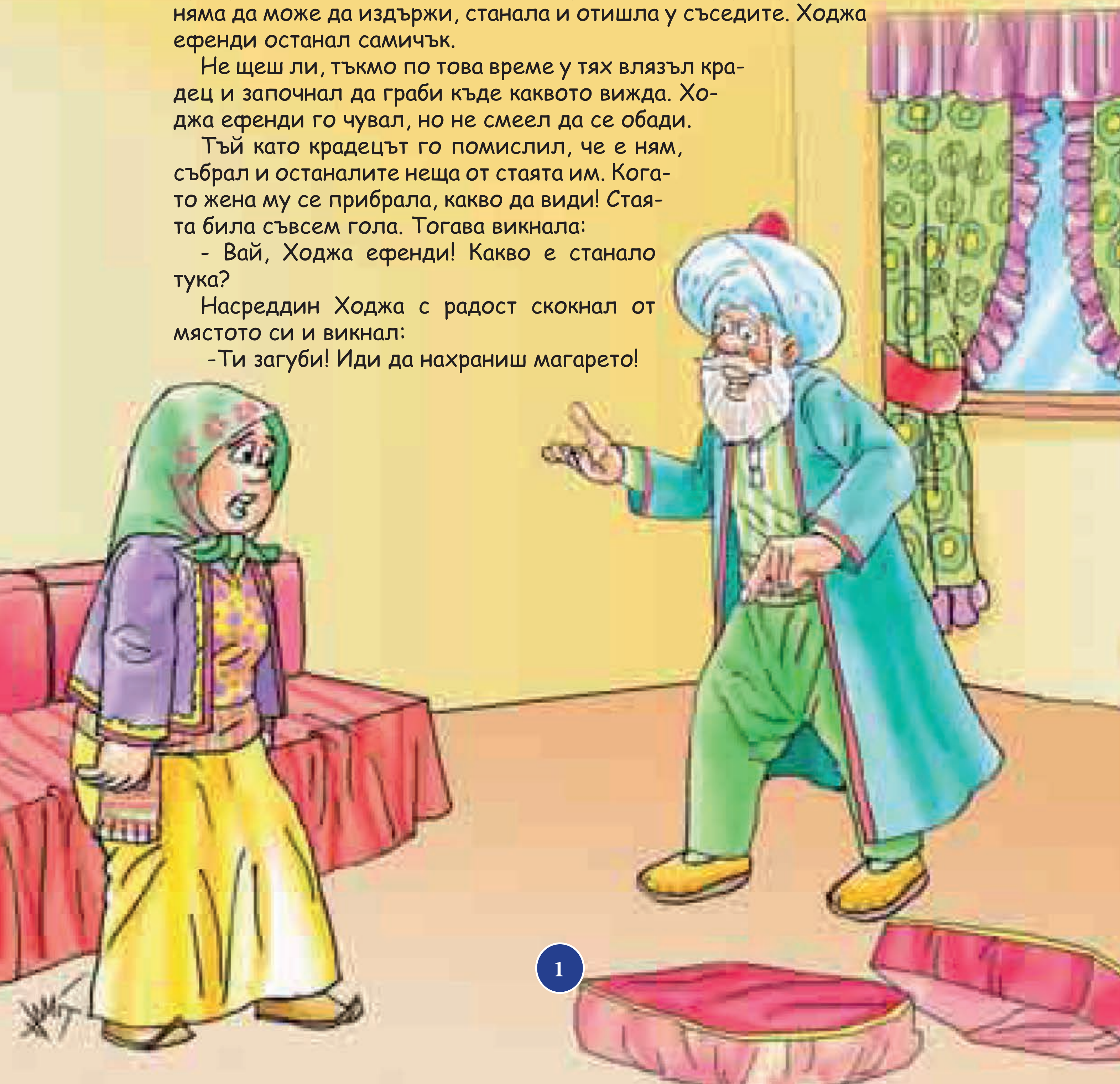

Безплатно детско приложение на сп. “МЮСЮЛМАНИ”

Брой
1
2016